”Cuando el VHS acabó con el ßetamax”

Es va representar al teatre del Centre Cultural de Mislata els dies 3 i 4 de juny del 2006, pel grup taller L de la EMTM. L'obra ens parla de diferents aspectes de la vida dels jóvens nascuts entre els anys 1985 i 1988 que hui tenen entre 18 i 21 anys: l'absentisme escolar, les relacions amb els pares, l'amistat, el treball, la vivenda, el compromís dels jóvens amb la realitat social i cultural... D'una manera subtil, efectiva i emotiva l'ocàs del Betamax es convertix en esta obra, dirigida per Juan Pablo Mendiola, en *leit motiv* per a provocar en tots els espectadors una mirada reflexiva respecte del món complex en què ens toca viure cada dia. Espectadors-es, d'altra banda, emocionats per la bellesa i el saber fer d'este jove grup. Felicitats a tot l'equip.

Què ha significat per a tu com a actor/actriu estrenar “Quan el VHS va acabar amb el Betamax?

“Desprendre't d'una part de tu, perquè l'obra portava un missatge prou potent i clar, però a més portava una part de cada un/a de nosaltres, del nostre treball, de les nostres opinions, de la nostra forma de ser. També significa orgull. Poder mostrar el que portes tot l'any treballant, t'agrada i que estigues contenta amb el resultat. Compartixes i sents el missatge, perquè és teu, no cal oblidar que nosaltres som els que vam nàixer quan el VHS va acabar amb el Betamax. **Esther Fernández**”

“Recuperar la il·lusió. Tornar a sentir el tacte d'un escenari, l'energia del públic, la calor dels meus companys i professors… Tornar a creure en la màgia del teatre, en la creativitat, la dedicació i compartir les meues emocions. En definitiva: un gran pas endavant. Per a mi, per a nosaltres, per a l'escola. Com a actor, com a persona. **José Ángel Palomares**”

“Fer esta obra ha sigut per a mi i per als meus companys molt especial i un desig complit que tots necessitàvem des de feia temps. Hem fet molt d'esforç, durant dies arribàrem a viure (literalment) al teatre: desdejunàvem, dinàvem, berenàvem i sopàvem allí. Va ser una clara convivència entre els meus companys i jo, una convivència en què tots teníem una passió comuna: el teatre. Estem contents amb el resultat, i feliços per haver pogut realitzar el que més ens agrada en una obra que a més, a nosaltres mateixos, ens encanta. **Esther Ferrandis**”

“Portàvem dos anys sense pujar-nos a un escenari i sinceralment l'espera ha merescut la pena... Crec que mai havia estat tan nerviosa abans d'actuar, supose que seria pel fet que esta obra tenia moltíssimes coses que eren noves per a nosaltres: vídeos, coreografies, moltíssim moviment... Ens ho hem currat molt perquè isca el que ha eixit, cosa que la gent va vore, sobretot hi ha hagut molt de treball els últims dies: assajos fins a la matinada, molt de cansament... però tornaria a passar per això les vegades que fera falta... “Quan el VHS va acabar amb el Betamax” ha sigut l'obra que, sense dubte, més m'ha fet disfrutar damunt de l'escenari, i per descomptat que gran part del mèrit el té el tros de director que hem tingut: Juanpa. **Maika Gimeno**”

“Betamax i jo: ha sigut una visió dinàmica de la joventut actual, els seus problemes i inquietuds, i sobretot poder comparar-la amb la que em va tocar viure en la meua en primera persona. Realment, no som tan diferents les generacions. Dóna que pensar com actua el màrqueting, com ens afecta i com ens controlen! L'experiència reconforta, mirar-nos a nosaltres mateixos ...reconforta. **Cristina Server**”

“Fer “Quan el VHS va acabar amb el Bmax” per a mi hi ha sigut una oportunitat més per a pujar-me a un escenari i transmetre coses a un públic a través del llenguatge teatral que és el que més m'apassiona, i també ha sigut l'oportunitat de treballar amb un grup de gent a qui li agrada el mateix que a mi i crec que tots, cadascú a la nostra manera, ho hem viscut i disfrutat al límit. Així que gràcies a tots i a qui corresponga per haver fet possible que el teatre seguisca viu en la nostra volguda Mislata. **Merche G.**”

“El VHS ha sigut per a mi un espectacle en què m'he sentit molt còmode a l'hora d'actuar. He risc, m'he enfadat… però sobretot ha sigut una sensació única, he tingut moltes sensacions i em quede amb esta. **Joan Ballester**”

“Acomiadament de Juanpa”

“Juan Pablo Mendiola és professor de la EMTM des de l'any 2000, però la seua energia, la seua entrega, la seua passió ha deixat empremta en ella des del 1994 just quan va començar la segona etapa de la EMTM. Juanpa: actor, il·luminador i director teatral fa una pausa com a professor en la nostra escola i és per això que li dediquem unes paraules, però no d'acomiadament sinó de sincer agraïment per tot el que ens ha aportat tant a nivell personal com professional. Gràcies i sort! **Ana Campos**”

“Juanpa vull donar-te les gràcies per tot el que m'has ensenyat, he aprés gràcies a tu moltes coses i no sols sobre el teatre. Ames este món, i això que el teatre és un amant molt exigent, i el vens perquè sentim el mateix. Dir-te que no és més gran qui més lloc ocupa sinó qui més buit deixa quan se'n va, i tu en deixaràs un molt gran. No canvies mai perquè queden poques persones tan especials com tu. Torna prompte i gràcies per tot, et trobarem a faltar. **Esther Fernández**”

“En realitat, pense, Juanpa no deixa l'escola. Ja que seguirà present cada tros d'ell que ha deixat durant tot este temps. En les seues obres, verdaderes pinzellades d'art amb estil propi. I en nosaltres. En l'aprenentatge i el costós desenvolupament d'eixe actor o actriu que portem dins. Però sobretot, en el terreny personal, on ens ha ajudat a créixer com a persones. Juanpa, jo en concret, he tingut el plaer de créixer amb tu, des de xicotet, des que vaig començar en este màgic món del teatre, fins ara. I tan sols puc donar-te les més sinceres gràcies, i demanar-te que no canvies mai. Continua lluitant pels teus somnis i fent somriure els altres. Perquè sobren les paraules. Ací t'esperem, no tardes. I molta merda allà on estigues, ja saps. **José Ángel Palomares**”

“El que sobretot sentim és agraïment al nostre

professor Juan Pablo, agraïment perquè hem pogut ser testimonis del seu gran esforç per l'obra i per nosaltres, de les seues nits sense dormir al teatre, de la seua implicació perquè absolutament cada detall isquera a la perfecció. Es nota de seguida quan a una persona li apassiona una cosa, i si hi ha alguna cosa que puc deduir d'estos dies d'assaig i treball és que a Juanpa li apassiona el teatre i fa el seu treball d'una manera intensa i amb moltíssima il·lusió i mim, i que a l'hora d'eixir a l'escenari es veu reflectit en els actors i que, al seu torn, influïx en el públic. **Esther Ferrandis**”

“El que li caracteritza és la gran paciència que ha tingut amb nosaltres, sobretot els últims dies abans de l'estrena; el seu gran sentit de l'humor, el fet que sempre estiga riguent ajuda molt a l'hora d'assajar; les seues paraules d'ànim abans de la funció, no sé com ho fa però sempre té una cosa a dir-te que aconseguix calmar-te... Juanpa ha decidit deixar l'EMTM perquè necessita descansar, i crec que s'ho mereix. No ha parat fins que ens ha pogut donar “Quan el VHS va acabar amb el Betamax” una gran obra que no podia haver eixit del cap d'una altra persona que no fóra la seua, per molt que ell diga que este treball és de tots, la veritat és que sense ell no hauria eixit res. Pensar que ell també va ser alumne de l'escola motiva moltíssim, perquè ací va començar un “actorazo” com ell, amb les mateixes il·lusions que les que ara tenim nosaltres... i això sempre ajuda. Des d'ací aprofite per a donar-li les GRÀCIES per tot el que m'ha ensenyat, i per la seua gran personalitat que el caracteritza. Que et vaja molt bé en la vida, t'ho mereixes! **Maika Gimeno**”

“Juanpa: “Escenes d'un pervertimento”, “TSH” i “Betamax”. Són el que has creat, la qual cosa hem interpretat i el que hem disfrutat, un moment, una ocasió i molts records. Conéixer-nos més, les hores sense dormir i aprendre a donar el 100% en el que faig. Gràcies. **Cristina Server**”

“Encara que sone a tòpic, però cert és, sense tu ja no serà el mateix i després de quatre anys amb tu jugant a fer teatre només puc donar-te les gràcies per haver-nos fet sentir verdaders actors i actrius en tants moments, i per haver-nos donat un poquet de tu. Espere que algun dia els nostres camins tornen a encreuar-se. Ah! I molta merda per on vullga que vages i faces. **Merche G.**”

“Juanpa “nano” eres únic. **Joan Ballester**”

Ana Campos

Voluntariat ambiental a Torrent

MEDI AMBIENT

Al Vedat, Serra Perenxisa i Barrancs.

Torns d'una setmana a partir del 3 de juliol i fins al 27 d'agost. Amb activitats de vigilància forestal i també activitats lúdiques (BTT, escalada, descens de barrancs, etc.).

Per a jóvens: de 16 a 30 anys.

La inscripció és gratuïta i inclou l'allotjament en l'àrea recreativa La Canyada del Conill (cal dur sac de dormir o llençols i llanterna) i la manutenció.

Podeu fer la inscripció als Centres Juvenils de Mislata. Cal confirmar la plaça una setmana abans del torn.